

Proceduri pentru executarea unei hotărâri - Slovenia

CUPRINS

- 1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?
- 2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?
- 3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?
 - 3.1 Procedura
 - 3.2 Condițiile principale
- 4 Obiectul și natura măsurilor executorii
 - 4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?
 - 4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?
 - 4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?
- 5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?
- 6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?

În Republica Slovenia, executarea silită este reglementată unitar prin Legea privind executarea și măsurile conservatorii (Zakon o izvršbi in zavarovanju – ZIZ). Prin executare, se înțelege executarea judiciară silită a titlurilor executorii prin care se ordonă executarea unei creanțe (și anume obligația de a da, de a face, de a nu face sau de a nu interveni). Executarea care vizează recuperarea unei creanțe monetare este, de asemenea, autorizată în baza unui act autentic. Cu titlu excepțional, executarea în materia dreptului familiei poate, de asemenea, să se extindă la posesia de stat.

2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?

Tribunalele, și mai precis tribunalele cantonale (okrajno sodišče) sunt competente să autorizeze și să ordone executarea.

3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?

Executarea este autorizată de un tribunal în baza unui titlu executoriu.

Titlurile executorii includ:

- hotărârile judecătorești executorii (deciziile sau sentințele arbitrale, ordonanțele și ordinele de plată sau altele emise de o instanță sau de un tribunal arbitral) și tranzacțiile judiciare (încheiate în fața unui tribunal);
- actele notariale executorii și
- alte decizii sau documentele susceptibile de executare care sunt definite ca fiind titluri executorii, prin lege, printr-un tratat internațional ratificat și publicat sau printr-un act juridic al Uniunii Europene direct aplicabil în Republica Slovenia.

Un titlu executoriu poate fi executat dacă acesta conține informații privind creditorul și debitorul, precum și obiectul, tipul, întinderea și momentul executării obligației (articolul 21 primul alineat din ZIZ). Dacă titlul executoriu este o decizie care nu stabilește un termen pentru executarea voluntară a obligației, tribunalul stabilește acest termen în ordonanța sa de executare.

3.1 Procedura

Procedurile de executare și procedurile conservatorii sunt inițiate la cererea unui creditor. Cererea poate fi prezentată direct de către creditor, deoarece reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie. În general, cererile de executare sunt formulate prin intermediul unui avocat care are cunoștințele juridice necesare. Tribunalele cantonale (okrajno sodišče) sunt competente în materie de executare. Fără a aduce atingere prevederilor referitoare la competența teritorială, cererile de executare întemeiate pe un act autentic sunt depuse la tribunalul cantonal din Liubliana (Okrajno sodišče v Ljubljani). Acest tribunal este cel care se pronunță în privința cererilor. În ceea ce privește posibilitatea sau obligația, în procedurile de executare, de a depune o cerere pe cale electronică, vă rugăm să consultați rubrica „Procesare automată”.

În momentul depunerii unei cereri de executare, al formulării unei contestații și al unui apel, trebuie să se plătească cheltuieli de judecată. Cheltuielile de judecată trebuie plătite cel târziu în termen de opt zile de la notificarea ordinului de plată a cheltuielilor de judecată.

Dacă aceste cheltuieli de judecată nu sunt plătite în termenul menționat la paragraful precedent, iar condițiile unei exonerări, unei plăți întârziate sau unei plăți eşalonate a cheltuielilor de judecată nu sunt îndeplinite, cererea este considerată retrasă.

Atunci când tribunalul primește o cerere de executare, acesta verifică dacă aceasta conține toate elementele necesare și emite o ordonanță de executare prin care autorizează executarea sau respinge cererea de executare ca fiind nefondată (din motive de fond) sau inadmisibilă (din motive procedurale). Tribunalul notifică creditorului și debitorului ordonanța de executare prin care autorizează executarea și îl notifică numai pe creditor cu privire la ordonanța de executare prin care respinge cererea de executare. Tribunalul îi notifică executorului judecătoresc ordonanța de executare prin care este desemnat executorul judecătoresc, și anume ordonanța de desemnare a executorului judecătoresc, cu copia tuturor documentelor necesare pentru inițierea executării.

Tribunalul autorizează executarea privind rambursarea unei creanțe monetare prin mijloacele și asupra obiectelor care sunt menționate în cererea de executare. Înainte de încheierea procedurii de executare, instanța poate, la cererea creditorului, să permită executarea silită prin mijloace suplimentare și asupra unor obiecte diferite.

Instanța poate determina un alt mijloc de executare în locul celui care a fost propus de creditor, dacă mijlocul alternativ este suficient pentru rambursarea creanței. Ordonanța care respinge o cerere de executare nu poate fi atacată cu apel.

Executarea începe înainte ca ordonanța de executare să devină definitivă, cu excepția prevederilor care contravin legii de reglementare a măsurilor de executare speciale. Creditorul nu poate fi rambursat înainte ca ordonanța de executare să devină definitivă, cu excepția unei executări întemeiate pe un titlu executoriu, și anume atunci când executarea vizează sume de bani pe care debitorul le păstrează într-o instituție de plată (executare în baza unui titlu executoriu) cu condiția să anexeze titlul executoriu la cererea sa de executare.

În ordonanța sa care încuviințează o executare în cadrul căreia trebuie implementate măsuri directe de executare, tribunalul desemnează, de asemenea, un executor judecătoresc.

Executorii judecătorești

Executorii judecătorești sunt persoanele care aplică măsuri de executare și conservatorii directe (prin urmare, aceștia trec concret la executare – și anume efectuează popriri, stabilesc garanții etc.). Executorii judecătorești sunt numiți de către Ministerul Justiției. Numărul executorilor judecătorești și jurisdicțiile lor de competență sunt stabilite de ministerul însărcinat cu înfăptuirea actului de justiție, astfel încât există cel puțin un executor judecătoresc în jurisdicția tribunalului regional (okrožno sodišče), iar numărul altor executori judecătorești din jurisdicția tribunalului regional este stabilit în funcție de numărul de cazuri de executări silită ordonate de tribunalele cantonale situate în jurisdicția tribunalului regional în cauză. Executorii judecătorești sunt însărcinați cu un dosar de executare prin ordonanța tribunalului, însă creditorul poate, de asemenea, să aleagă un anumit executor judecătoresc. În orice dosar de executare, executorul judecătoresc poate implementa măsuri pe întreg teritoriul Republicii Slovenia. Executorul judecătoresc îndeplinește o misiune de serviciu public în cadrul unei activități exercitate cu titlu independent.

Executorii judecătorești sunt responsabili pentru toate prejudiciile pe care le cauzează atunci când aplică măsuri executorii și conservatorii în baza comportamentului lor sau al neîndeplinirii obligațiilor care le revin în virtutea legii, a regulamentelor și a hotărârilor judecătorești.

În cazul încălcării grave a obligațiilor lor, executorii judecătorești pot fi demiși din funcție de către Ministrul Justiției.

Costuri de executare

Costurile de executare sunt plătite mai întâi de către creditor. Creditorul trebuie să plătească un avans pentru costurile măsurilor executorii, în conformitate cu normele specifice, pentru suma și în termenul fixat de tribunal. Dacă un creditor nu plătește avansul în termenul stabilit, tribunalul suspendă executarea. Debitorul trebuie să îi ramburseze creditorului, la cererea acestuia din urmă, costurile suportate în vederea executării, inclusiv costurile de cercetare a bunurilor debitorului, sau să ramburseze din oficiu cheltuielile. Tribunalul trebuie să se pronunțe cu privire la costuri în termen de opt zile de la primirea cererii.

În vederea garantării plății lucrărilor efectuate și rambursării costurilor suportate, executorul judecătoresc îi poate solicita creditorului să plătească o garanție în termenul și pentru suma stabilite în barem. Executorul judecătoresc trebuie să îi predea personal creditorului o punere în întârziere de plată a garanției, însoțită de un avertisment privind consecințele intervenite dacă garanția nu este plătită în termenul stabilit și dacă o dovadă de plată nu îi este prezentată executorului judecătoresc.

Executorul judecătoresc trebuie să includă, de asemenea, un aviz care face dovada dreptului creditorului de a solicita tribunalului să se pronunțe în privința garanției. Dacă un creditor nu este de acord cu modalitățile de plată, termenul sau suma garanției, acesta poate, în cele opt zile după recepția punerii în întârziere a executorului judecătoresc, să îi solicite executorului judecătoresc să se pronunțe în această privință. Executorul judecătoresc transmite imediat cererea către tribunal care trebuie să se pronunțe în această chestiune în termen de opt zile de la primirea cererii.

Dacă un creditor nu plătește garanția în modul indicat de către executorul judecătoresc sau de către tribunal și la termenul stabilit de către acestea din urmă sau dacă nu prezintă o dovadă de plată, executorul judecătoresc înștiințează tribunalul în acest sens, iar tribunalul suspendă executarea.

3.2 Condițiile principale

Prima condiție de autorizare a executării este **existența unui fundament al executării. Acesta poate fi un titlu executoriu sau un act autentic**, conform legii.

Forța executorie a unei hotărâri judecătorești:

o hotărâre judecătorească este executorie dacă aceasta devine definitivă și dacă termenul fixat pentru executarea voluntară a obligațiilor debitorului a expirat. Termenul de executare voluntară a obligațiilor începe să curgă din ziua următoare a datei de notificare a deciziei către debitor. Executarea poate fi autorizată numai pentru o parte din decizie atunci când respectiva parte a devenit executorie.

Tribunalul autorizează, de asemenea, executarea în virtutea unei hotărâri judecătorești care nu este încă definitivă dacă legea dispune că recursul nu are efect suspensiv asupra executării.

Forța executorie a unei tranzacții judiciare:

o tranzacție judiciară este executorie atunci când creanța vizată de tranzacție a ajuns la scadență. Scadența creanței este demonstrată în baza procesului-verbal al tranzacției, al unui act public sau al unui act autentificat conform legii. Dacă scadența nu poate fi demonstrată în acest mod, aceasta este dovedită printr-o hotărâre definitivă emisă într-o procedură civilă prin care se decide scadența creanței.

Forța executorie a unui act notarial:

un act notarial este executoriu dacă debitorul a acceptat, în actul notarial, forța sa executorie directă și dacă creanța care stă la baza actului notarial este scadență. Scadența creanței este demonstrată în baza unui act notarial, al unui act public sau al unui act autentificat conform legii. Dacă scadența creanței nu depinde de expirarea termenului, ci de un alt fapt menționat în actul notarial, notarul avertizează părțile că, pentru a demonstra scadența creanței, este suficientă adresarea de către creditor debitorului a unei declarații scrise prin care să se indice scadența creanței și care să conțină data scadenței și dovada că declarația scrisă i-a fost notificată debitorului. Notarul avertizează părțile că, în loc să prezinte o dovadă a notificării declarației scrise indicând scadența creanței, creditorul poate mandata un notar pentru a-i comunica scadența debitorului. Declarația scrisă a creditorului sau mesajul notarului trebuie să fie notificate prin scrisoare recomandată.

Cea de-a doua condiție este **formularea unei cereri de executare** care trebuie să menționeze: creditorul și debitorul cu datele lor de identificare, un titlu executoriu sau un act autentic, obligația debitorului, mijloacele și obiectul executării, precum și celelalte date necesare executării (o cerere de executare întemeiată pe un act autentic trebuie să conțină și cererea adresată tribunalului pentru a-i ordona debitorului să plătească, în termen de opt zile de la notificarea deciziei sau de trei zile de la notificarea deciziei în litigiile legate de cambii și cecuri, creanța împreună cu costurile calculate). În cererea sa de executare, creditorul trebuie să desemneze în mod clar titlul executoriu în virtutea căruia solicită executarea și să indice eliberarea unui certificat de constatare a forței executorii.

Creanța trebuie să fie scadență și termenul de execuție voluntară a obligației (perioada de grație) trebuie să fi expirat.

Debitorul trebuie să fie clar menționat și să figureze deja în titlul executoriu sau în actul autentic. În plus, debitorul trebuie să fie desemnat individual, cu adresa sa (sau sediul său) în cererea de executare. Cererea de executare trebuie să includă datele de identificare ale debitorului (precum și pe cele ale creditorului), aceste date fiind diferite dacă debitorul (sau creditorul) este o persoană fizică, o entitate juridică, un antreprenor sau un lucrător independent.

Debitorul trebuie să fie o entitate existentă (nu trebuie să fie decedat sau radiat din Registrul Comerțului). Dacă cererea de executare este depusă împotriva unei entități inexistente, aceasta trebuie respinsă, iar dacă entitatea încetează să mai existe pe însăși perioada procedurii de executare, acesta constituie un motiv de suspendare de drept a procedurii (fără ca aceasta să necesite eliberarea unui anumit act).

În același mod, atât debitorul, cât și creditorul trebuie să îndeplinească **anumite condiții** (capacitatea juridică) care **se aplică** și în cadrul unei proceduri civile, conform prevederilor Codului de procedură civilă (Zakon o pravdnem postopku) coroborat cu articolul 15 din Legea privind executarea și măsurile conservatorii (Zakon o izvršbi in zavarovanju – ZIZ).

4 Obiectul și natura măsurilor executorii

Obiectivul măsurilor de executare este rambursarea creanțelor către creditori.

Mijloacele de executare a plății creanțelor monetare sunt: vânzarea bunurilor mobile ale debitorului, vânzarea bunurilor imobile, transferul creanțelor monetare ale debitorului, realizarea altor drepturi de proprietate sau drepturi materiale și titluri dematerializate ale debitorului, vânzarea acțiunilor și transferul bunurilor păstrate în instituțiile de plată (și anume bănci).

Mijloacele de executare a creanțelor non-monetare sunt: predarea și livrarea bunurilor mobile, evacuarea și predarea bunurilor imobile, servicii de înlocuire în sarcina debitorului, constrângere pentru dispunerea executării obligației de a face a debitorului, reintegrarea unui lucrător, partajul bunurilor, declarație de intenție și de retragere a copiilor.

4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?

Mijloacele de executare enumerate anterior pot fi utilizate pentru a urmări silit toate bunurile care constituie obiectul unei executări (fiecare bun, drept de proprietate sau drept material al debitorului), cu condiția ca aceste bunuri să nu fie excluse de la executarea instituită prin efectul lege sau ca executarea al cărei obiect îl constituie să nu fie limitată de lege – articolul 32 din ZIZ.

Nu pot constitui obiectul unei executări:

- bunurile necomerciale;
- bogățiile minerale și alte bogății naturale;
- instalațiile, aparatele și alte bunuri care sunt indispensabile pentru ca Statul sau colectivitățile locale să-și îndeplinească activitățile, precum și bunurile mobile și imobile destinate apărării Statului;
- instalațiile, aparatele și alte bunuri care sunt indispensabile debitorului pentru asigurarea unei misiuni de serviciu public; și
- celelalte bunuri și drepturi prevăzute de lege (de exemplu, fondurile destinate întreținerii copiilor, bunurile strict personale, alocațiile de ajutor social, alocațiile parentale, alocațiile pentru copiii aflați în întreținere, alocațiile de invaliditate, hrană, combustibilii de încălzire, animalele de tracțiune și de reproducere, decorațiunile, medaliile, accesoriile persoanelor cu dizabilități, pământurile agricole și clădirile agricole ale agricultorilor, dacă aceștia din urmă au nevoie de acestea pentru a-și asigura propria subzistență etc.).

4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?

Principalul efect și obiectiv al tuturor măsurilor de executare este rambursarea creanței creditorului. Efectele depind de tipul mijlocului de executare.

EXECUTARE PENTRU ÎNCASAREA UNEI CREANȚE MONETARE

- **Executarea care vizează bunurile mobile** se produce prin poprirea și vânzarea bunurilor mobile. Creditorul obține un drept de gaj asupra bunurilor poprite.
- **Executarea care vizează o creanță monetară a unui debitor** are loc prin poprirea și transferul creanței monetare. Prin ordonanța care autorizează poprirea unei creanțe monetare (ordonanță de poprire), tribunalul îi interzice debitorului să îi ramburseze creanța debitorului și îi interzice debitorului să recupereze creanța, inclusiv considerând un gaj care a fost oferit drept garanție, și, de asemenea, de a se folosi de aceasta în orice alt mod. Poprirea este efectivă din ziua în care ordonanța de poprire este notificată debitorului. Creditorul dobândește un drept de gaj asupra creanței debitorului în urma popririi creanței menționate, ordonată de tribunal la cererea creditorului.

- **Executarea care vizează fondurile debitorului păstrate în instituții de plată:** prin ordonanța de executare care vizează fondurile deținute de debitor în instituții de plată, tribunalul le ordonă instituțiilor de plată să blocheze fondurile debitorului asupra tuturor conturilor acestuia din urmă până la concurența obligației stabilite în ordonanța de executare și să îi plătească această sumă creditorului atunci când ordonanța devine definitivă. Ordonanța are efect de poprire și de transfer în vederea unei recuperări. Tribunalul informează instituția de plată cu privire la momentul când ordonanța de executare devine definitivă. Instituția de plată este obligată să informeze imediat tribunalul cu privire la executarea rambursării către creditor.
- **Executarea care vizează o creanță de remitere sau de livrare de bunuri mobile sau de remitere de bunuri imobile** se produce prin urmărirea silită a acestei creanțe, prin transferul său în beneficiul creditorului și prin vânzarea bunului. Transferul creanței poprite a debitorului are ca efect transferul creanței monetare de recuperare a debitorului.
- **Executarea care vizează alte drepturi de proprietate sau alte drepturi materiale** se realizează prin urmărirea silită a acestui drept și prin răscumpărarea bunului mobil. Poprirea este efectivă din ziua în care ordonanța de executare este notificată debitorului. Prin ordonanța de executare care autorizează poprirea, tribunalul îi interzice debitorului să dispună de acest drept. Prin poprirea dreptului, creditorul dobândește un drept de gaj asupra respectivului drept.
- **Executarea care vizează titluri dematerializate:** executarea care vizează titluri dematerializate cotate la bursă, în vederea încasării unei creanțe monetare se realizează prin poprirea și vânzarea titlurilor dematerializate și prin plata creditorului pornind de la suma provenită din vânzare. Poprirea este efectivă începând cu ziua în care ordonanța de executare este înscrisă în registrul central al titlurilor dematerializate.
- **Executarea care vizează cota parte a unui asociat** se realizează prin înscrierea ordonanței de executare în Registrul Comerțului, prin vânzarea respectivei părți și prin plata creditorului pornind de la suma provenită din vânzare. Prin ordonanța de executare, tribunalul îi interzice asociatului să dispună de partea sa. Tribunalul notifică societății ordonanța de executare și o înscrie în Registrul Comerțului. Această înscriere îi conferă creditorului un drept de gaj asupra cotei-părți a asociatului care produce efecte și împotriva oricărei persoane care dobândește ulterior cota-parte în cauză.
- **Executarea care vizează bunurile imobile** se realizează prin înscrierea ordonanței de executare în Registrul Funciar, prin stabilirea valorii bunurilor imobile în cauză, prin vânzarea bunurilor imobile și prin plata creditorului din suma provenită din vânzare. Tribunalul înscrie ordonanța de executare care vizează bunurile imobile în Registrul Funciar. Înscrierea ordonanței de executare îi conferă creditorului un drept de gaj asupra bunurilor imobile care produce, de asemenea, efecte împotriva oricărei persoane care dobândește ulterior un drept de proprietate asupra bunurilor imobile în cauză. Creditorul care a solicitat executarea, dar fără să fi obținut drept de gaj sau datorie funciară, dobândește, prin înscrierea ordonanței de executare în registru, dreptul de a fi plătit pornind de la bunurile imobile în cauză înaintea oricărei persoane care va obține ulterior un drept de gaj sau o datorie funciară asupra bunurilor menționate.

EXECUTARE PENTRU ÎNCASAREA UNEI CREANȚE NEMONETARE

- **Procedura de remitere și de livrare a bunurilor mobile** este organizată în așa fel încât executorul judecătoresc ia aceste bunuri de la debitor și le predă creditorului în schimbul unei chitanțe.
- **Procedura de evacuare și de livrare a bunurilor imobile** se desfășoară în așa fel încât executorul judecătoresc predă bunul imobil creditorului după ce a expulzat persoanele din acesta și după ce l-a golit de mobilă. Evacuarea și predarea bunului imobil sunt autorizate după expirarea unui termen de opt de zile de la data notificării ordonanței de executare către debitor.
- **Procedura obligației de a acționa, de a interveni sau de a nu acționa** poate fi executată în colaborare cu executorul judecătoresc în conformitate cu modalitățile stabilite de tribunal. În virtutea titlului executoriu care îi ordonă debitorului să facă un lucru pe care și un terț l-ar putea face, executarea are loc în așa fel încât tribunalul îl autorizează pe creditor să îi încredințeze această sarcină unui terț, pe cheltuiala debitorului, sau să efectueze el însuși această sarcină (**serviciu de substituire în sarcina debitorului**). Dacă titlul executoriu obligă debitorul să facă un lucru care nu poate fi efectuat de o altă persoană în locul său, tribunalul, printr-o ordonanță de executare, îi stabilește un termen adecvat pentru a-și executa obligația. Prin ordonanța de executare, tribunalul pronunță și o penalitate cu titlu cominatoriu pentru cazul în care debitorul nu și-ar executa obligația în termenul fixat (**penalitate cu titlu cominatoriu pentru executarea obligației de a face a debitorului**).
- **Reintegrarea unui lucrător** este efectuată în așa fel încât tribunalul stabilește, printr-o ordonanță de executare, un termen adecvat pentru executarea obligației. Prin ordonanța de executare, tribunalul pronunță și o penalitate cu titlu cominatoriu pentru cazul în care debitorul nu și-ar executa obligația în termenul fixat.
- **Procedura de partaj al bunurilor** poate fi realizată prin partaj fizic, dacă acest partaj este prevăzut în titlul executoriu, sau prin vânzarea bunurilor.
- **Procedura declarației de voință:** obligația de a prezenta o declarație de voință funciară sau orice altă declarație de voință menționată într-o decizie care constituie un titlu executoriu este considerată satisfăcută atunci când respectiva decizie devine definitivă.

- **Procedura de executare în dosarele de custodie și de vizită a copiilor și de contacte personale cu copiii** este realizată în așa fel încât tribunalul enunță, în ordonanța de executare, că persoana cu care locuiește copilul este obligată să predea copilul. În plus, tribunalul fixează termenul în care copilul trebuie să fie predat sau indică faptul că acesta trebuie predat imediat. Obligația de a preda copilul este impusă prin ordonanța de executare emisă persoanei vizate de titlul executoriu, persoanei a cărei voință condiționează predarea copilului și persoanei la care se găsește copilul în momentul eliberării ordonanței menționate. În ordonanța de executare, tribunalul menționează faptul că obligația de a preda copilul produce efecte în privința oricărei alte persoane la care se găsește copilul în momentul efectuării executării.

Tribunalul de executare poate aplica o amendă debitorului care încalcă hotărârile, cum ar fi, de exemplu, disimulează, deteriorează sau distruge patrimoniul propriu, exercită activități care îi pot cauza creditorului un prejudiciu ireparabil sau dificil de reparat, se opune executorului judecătoresc atunci când acesta îndeplinește diferite acte de executare sau conservatorii, are un comportament contrar ordonanțelor măsurilor conservatorii, împiedică activitatea unui expert sau împiedică o instituție de plată, un angajator sau orice altă persoană însărcinată cu aplicarea ordonanței de executare să procedeze la executare ori împiedică sau nu autorizează vizita și estimarea unui bun imobil.

Dacă debitorul dispune de bunurile sale prin încălcarea hotărârii tribunalului de executare, tranzacția încheiată în acest cadru este valabilă numai dacă aceasta a fost efectuată cu titlu oneros și dacă cealaltă parte a acționat cu bună credință (nu știa și nu putea să știe că debitorul nu avea dreptul să dispună de bunurile sale) în momentul în care bunurile au fost transferate sau grevate.

Debitorul care, cu ocazia executării silite, distruge, deteriorează, cesionează sau disimulează o parte din bunurile sale, cauzând astfel prejudicii creditorului în vederea împiedicării plății creditorului, este, de asemenea, responsabil din punct de vedere penal și, în această poziție, i se poate aplica o amendă sau o pedeapsă cu închisoarea cu durata de până la un an.

La solicitarea tribunalului, o bancă este obligată să furnizeze toate explicațiile și toate documentele care permit stabilirea modului în care aceasta a aplicat ordonanța de executare a tribunalului și modalitatea în care a respectat ierarhia stabilită de lege pentru plata creanțelor. Aceasta este, de asemenea, obligată să transmită creditorilor și tribunalului informații privind conturile bancare ale debitorului. În virtutea ordonanței de executare, banca este obligată să blocheze sumele de bani pe care un debitor și le păstrează la această bancă, până la concurența unei sume stabilite în ordonanța de executare, și să îi plătească suma blocată creditorului.

La cererea unui creditor, tribunalul poate ordona unei bănci care, prin nerespectarea ordonanței pronunțate de același tribunal, nu procedează la efectuarea popririi, la transferul sau la plata sumelor scadente, de a plăti creditorului sumele menționate, în locul debitorului și cu propriile sale active. În acest caz, și banca este responsabilă față de creditor pentru prejudiciul pe care l-a cauzat prin lipsa sa de reacție și contrar prevederilor ordonanței de executare sau prin nerespectarea prevederilor legale privind obligația de declarare a informațiilor, de respectare a ierarhiei creditorilor și a sumelor de plată sau ale modalităților de plată ale obligațiilor care rezultă din ordonanța de executare.

În virtutea unei ordonanțe de executare, un angajator este obligat să îi plătească creditorului o sumă unică de bani sau să îi plătească în mod regulat sume de bani care în mod normal ar fi plătite debitorului cu titlu de salariu. În acest caz, debitorului trebuie să îi rămână o sumă cel puțin egală cu 76 % din salariul minim stabilit pentru luna curentă. La cererea unui creditor, tribunalul poate ordona unui angajator care, prin nerespectarea unei ordonanțe pronunțate de același tribunal, nu procedează la prelevarea și la plata sumelor scadente de plată datorate creditorului, să procedeze la plata sumelor menționate în locul debitorului pornind de la propriile sale active. În acest caz, și angajatorul este responsabil față de creditor pentru prejudiciul cauzat, fără să respecte ordonanța de executare.

Un debitor al debitorului este obligat să declare dacă recunoaște o creanță poprită și pentru ce sumă și dacă obligația sa de a plăti creanța este subordonată în privința unei alte obligații eventuale. Dacă nu furnizează declarația în această privință sau dacă declarația sa nu este conformă cu adevărul, acesta este considerat responsabil pentru prejudiciul cauzat creditorului.

4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Durata valabilității unei măsuri de executare a unui tribunal depinde de tipul de măsură. Procedura de executare (și, de aici, efectele ordonanței care autorizează executarea) ia sfârșit, în general, atunci când creanțele creditorului sunt onorate. Dacă executarea nu este realizabilă din motive de drept și de fapt, aceasta trebuie încheiată prin încetarea executării, care conduce la anularea tuturor actelor de executare, cu excepția cazului în care această anulare afectează drepturile dobândite de terți (de exemplu, drepturile cumpărătorilor de bunuri mobile poprite). Un creditor poate solicita raportul unei proceduri de executare pentru un termen maxim de un an, menținând astfel valabilitatea ordonanței care autorizează executarea, chiar și în situațiile în care debitorul nu posedă niciun bun la momentul eliberării ordonanței menționate (și în care există deci obstacole de fapt care împiedică realizarea creanței creditorului).

Dacă, în cadrul unei executări care vizează creanțele debitorului din bancă, nu există bani în conturile debitorului sau dacă debitorul nu poate să dispună de bani, banca este obligată să păstreze ordonanța de executare un an în plus în registrele sale și

să efectueze plata creditorului atunci când banii sunt virati în contul debitorului sau când debitorul obține dreptul de a dispune de acești bani. Până la respectivul moment, executarea nu trebuie să fie suspendată.

Dacă executorul judecătoresc nu găsește, în cadrul popririi bunurilor mobile, bunuri care pot constitui obiectul executării sau dacă bunurile poprite nu sunt suficiente pentru a plăti creanța creditorului ori dacă executorul judecătoresc nu poate efectua poprirea deoarece debitorul nu este prezent sau nu dorește să deschidă o incintă, creditorul îi poate solicita executorului judecătoresc, de nenumărate ori într-un termen de trei luni de la ziua începerii urmăririi silite, să efectueze o nouă urmărire. Până la respectivul moment, executarea nu trebuie să fie suspendată.

5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?

Au dreptul de a exercita recurs ordinar în justiție împotriva hotărârii tribunalului de executare: debitorul, creditorul, orice terț cu drept asupra obiectului executării care împiedică executarea și orice cumpărător al unui bun în cadrul unei proceduri de vânzare.

Calea de recurs ordinar în justiție împotriva unei ordonanțe pronunțate în primă instanță este apelul. Ordonanța care autorizează executarea, împotriva căreia debitorul și orice terț care are drepturi asupra obiectului executării care împiedică executarea pot formula o contestație, constituie o excepție. Contestația trebuie să fie motivată. În contestație, debitorul sau terțul trebuie să expună faptele pe care se bazează și să furnizeze dovezile necesare, în lipsa cărora contestația este considerată neîntemeiată (contestația debitorului). Creditorul are dreptul de a răspunde contestației în termen de opt zile. Ordonanța pronunțată asupra contestației poate fi atacată cu apel.

Orice persoană care demonstrează că dispune de un drept asupra obiectului executării care împiedică executarea poate formula o contestație împotriva ordonanței de executare și poate solicita ca tribunalul să respingă executarea împotriva acestui bun ca fiind inadmisibilă (opозиția terților). Contestația poate fi formulată până la sfârșitul procedurii de executare. Dacă creditorul nu răspunde la contestație în termenul stabilit sau declară că nu i se opune, tribunalul suspendă executarea, în totalitate sau parțial. Dacă un creditor declară, în termenul stabilit, că se opune contestației, tribunalul o respinge. Partea care a formulat o contestație poate, în termen de treizeci de zile de la data la care a definit definitiv ordonanța de respingere a unei contestații în urma unei contestații din partea creditorului sau a faptului că a fost declarată neîntemeiată, să inițieze o acțiune pentru a stabili dacă executarea împotriva acestui bun este admisibilă.

Apelul și contestația sunt introduse în fața tribunalului care a emis ordonanța care constituie obiectul recursului. În principiu, același tribunal ca cel care a emis ordonanța de executare cunoaște contestația, iar un tribunal de a doua instanță care se pronunță asupra apelului. Hotărârea privind apelul este definitivă.

Contestația și apelul pot fi introduse în termen de opt zile de la notificarea ordonanței tribunalului de primă instanță. Cu titlu excepțional, este, de asemenea, posibilă formularea unei contestații după expirarea termenului sus-menționat și, până la sfârșitul procedurii de executare, dacă această contestație se întemeiază pe un fapt care privește singura creanță și care a apărut după ce decizia a devenit executorie și în măsura în care contestația nu a putut fi exercitată în termenul stabilit.

Apelul și contestația nu sunt supuse unui termen suspensiv în privința exercitării actelor de executare în procedura de executare, cu excepția etapei de plată. În principiu, creditorul nu trebuie să fie plătit înainte ca ordonanța de executare să fie definitivă. Un creditor poate fi rambursat înainte ca ordonanța de executare să devină definitivă, numai în cazul unei executări întemeiate pe un titlu executoriu, care vizează sume de bani pe care debitorul le păstrează într-o instituție de plată, cu condiția să anexeze titlul executoriu la cererea sa de executare, cu excepția afacerilor comerciale unde nu este necesară anexarea titlului executoriu.

Într-o procedură de executare, căile de recurs extraordinare sunt limitate. O cale de atac împotriva unei decizii pronunțate în a doua instanță prin care se respinge sau se declară inadmisibilă o cerere de executare este permisă în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă. Revizuirea nu este autorizată, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

Executarea care vizează încasarea creanțelor monetare și garanția acestor creanțe nu este autorizată asupra bunurilor și drepturilor de care nu se pot lipsi debitorul și persoanele pe care acesta din urmă este obligat să le întrețină în virtutea legii satisfacerea necesităților vitale esențiale sau asupra bunurilor și drepturilor care îi sunt esențiale debitorului pentru a-și exercita activitatea profesională. Asupra unora dintre bunurile și drepturile de acest tip, executarea nu este posibilă decât într-o măsură limitată.

Legături conexe

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

http://www.mp.gov.si/si/obrazci_evidence_mnenja_storitve/uporabni_seznami_imeniki_in_evidence/

<http://www.sodisce.si/>

<https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs>

<http://pisrs.si/>

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 22/12/2020